

Referat despre muzica evreilor

Evreii antichi n-au adus o contributie originala in artele plastice.

In domeniul arhitecturii, constructiile cele mai remarcabile ale evreilor au fost opera unor mesteri straini. Pictura si sculptura figurativa erau din capul locului anulate, imposibil de practicat din cauza comandamentului care interzicea orice "chip cioplit" si orice "infatisare" picturala. Incat, la acest capitol se poate vorbi cel mult de gustul si de abilitatea vechilor mesteri evrei care s-au servit de modele straine (andeosebi de cele egiptene) in lucra rile lor de gravura, de orfevrerie sau de decoratie a interioarelor.

Arta care se bucura la evrei de cea mai mare pretuire si popularitate era muzica, nelipsita in cele mai feluite ocazii.

In temple, practicile liturgice se desfasurau insotite de cînt vocal, muzica instrumentala si dans ritual. Psalmii erau cititi intr-o forma de recitare cîntata cu ajutorul unor neumi marcati deasupra textului, fie de o singura persoana, fie de o persoana careia ii da raspunsurile comunitatea, fie coral. Numarul muzicantilor de profesie era enorm: din cei 38 000 de leviti, 4000 erau muzi canti, impartiti in 24 de grupari, cu 12 conducatori. Muzicantii formau o casta inchisa si erau educati in scoala de muzica a templului din Ierusalim. Existau mari ansambluri vocal-instrumentale, atat pe linga marele Templu, cat si la curte. In sinagogi, partea muzicala era incredintata exclusiv vocii umane.

Instrumentele muzicale ale evreilor se clasificau in trei familii, fiecare fiind legata de o anumita clasa sau categorie sociala. Instrumentele de suflat cornul (de berbec, lucrat rudimentar, fara mustiuc) si trimbitele erau rezervate preotilor; instrumentele de coarde (lira, harpa, psalteriul) erau folosite de ajutoarele sacerdotilor, de leviti; iar poporul folosea cimpoaie si flaute cu ancie. Acestora li se mai adaugau gongurile si clopotele (carora li se atribuia o semnificatie supranaturala), precum si timpanele, intrebuintate mai ales pentru a ritma dansurile rituale. Instrumente importante la o data ulterioara erau lira feniciană (cetra) si sistra, de origine egipteana.

La curtea regala din Ierusalim existau muzicanti de profesie inca din jurul anului 700 i.e.n. Faima evreilor in domeniul muzicii trecuse granita Israelului. Cand tara a cazut sub jugul asirian, regele Senaherib a pretins, in cadrul tributului, si "muzicanti, barbati si femei".